DỰ LUẬT

57 BẢN ÁN HÌNH SỰ. PHÓNG THÍCH CÓ ĐIỀU KIỆN. THỦ TỤC TỐ TỤNG HÌNH SỰ VÀ KẾT ÁN THANH THIẾU NIÊN. TU CHÍNH HIẾN PHÁP VÀ ĐẠO LUẬT TIÊN KHỞI.

TỰA ĐỀ VÀ TÓM LƯỢC CHÍNH THỨC

DO BỘ TRƯỞNG TƯ PHÁP SOẠN THẢO

- Cho phép xem xét việc phóng thích có điều kiện đối với những người bị truy tố các trọng tội không bạo lực, sau khi hoàn tất hạn tù vì hành vi phạm tội chính của họ như được xác định.
- Cho phép Bộ Cải Huấn và Phục Hồi giảm án vì việc phục hồi, hạnh kiểm tốt, hay thành tích giáo dục.
- Yêu cầu Bộ Cải Huấn và Phục Hồi thông qua các quy chế để thực hiện các điều khoản mới về phóng thích có điều kiện và giảm án và chứng nhận chúng giúp nâng cao tính an toàn công cộng.
- Quy định các thẩm phán toà án vị thành niên sẽ đưa ra quyết định, theo đề nghị của công tố viên, về việc người chưa đến tuổi trưởng thành từ 14 tuổi trở lên nên bị xử tội và kết án như những người trưởng thành đối với những tội cụ thể hay không.

TÓM LƯỢC ƯỚC TÍNH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP VỀ TÁC ĐỘNG TÀI CHÍNH THỰC SỰ CỦA CHÍNH QUYỀN TIỂU BANG VÀ ĐỊA PHƯƠNG:

- Mức tiết kiệm thực sự của tiểu bang có thể đạt hàng chục triệu mỹ kim hàng năm, chủ yếu từ việc giảm số tù nhân. Mức tiết kiệm sẽ tùy thuộc vào cách thức thực hiện một số điều khoản.
- Chi phí thực sự của quận có thể ở mức vài triệu mỹ kim hàng năm.

PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP

SƠ LƯỢC

Người Phạm Tội Thành Niên

Sở Cải Huấn và Phục Hồi Nhân Phẩm California (CDCR) điều hành hệ thống nhà tù tiểu bang. CDCR chịu trách nhiệm quản chế người thành niên phạm tội được xác định là tội nghiêm trọng hoặc tội bạo lực hoặc tội tình dục theo luật pháp tiểu bang. Ví dụ về tội bạo lực bao gồm giết người, cướp giật, và cưỡng hiếp. Ví dụ về tội nghiêm trọng bao gồm một số hình thức tấn công, ví dụ như tấn công nhằm mục đích thực hiện cướp giật tài sản. Sở cũng chịu trách nhiệm quản chế những cá nhân phạm tội khác (ví dụ trộm cắp) trong trường hợp những cá nhân đó đã từng phạm các tội nghiêm trọng, tội bạo lực, hoặc tội tình dục nhất định. Cho đến tháng Sáu 2016, có khoảng 128,000 người bị giam giữ trong nhà tù tiểu bang. Dưới đây chúng ta thảo luận về việc kết án người thành niên phạm tội và việc sử dụng điều trần cân nhắc quản chế và giảm án tù.

Kết Án Người Thành Niên Phạm Tội. Các cá nhân bị giam giữ trong tù theo quyết định kết án vô định và xác định. Nếu kết án vô định, các cá nhân bị bỏ tù trong một thời hạn tối thiểu nhưng không nêu rõ thời hạn tối đa cụ thể, ví dụ như 25 năm đến chung thân. Nếu kết án xác định, các cá nhân bị bỏ tù trong thời hạn định rõ với ngày ra tủ được tuyên bố cụ thể. Hầu hết tù nhân trong nhà tù tiểu bang đều được kết án xác định.

Các tù nhân trong tù được kết án tội chính. Họ thường phải ở tù thêm một thời gian cho các tội khác, ít nghiêm trọng hơn được kết tội cùng với tội chính. Ngoài ra, luật pháp tiểu bang cũng bao gồm nhiều hình thức gia tăng án phạt trong đó tăng thời gian chịu hình phạt mà cá nhân phạm tội phải chịu. Ví dụ, những người trước đó từng phạm tội bạo lực hoặc tội nghiêm trọng thường sẽ bị kết án thời gian ở tù gấp đôi so với bình thường cho bất kỳ tội nào họ phạm sau đó.

Điều Trần Cân Nhắc Quản Chế. Sau khi cá nhân hoàn thành thời hạn ở tù tối thiểu theo kết án vô định, Hội Đồng Điều Trần Quản Chế (BPH) tiểu bang sẽ thực hiện điều trần cân nhắc quản chế để xác định xem cá nhân đã sẵn sàng được thả tù hay chưa. Ví dụ, BPH có thể thực hiện điều trần đối với cá nhân bị kết án 25 năm tù cho đến chung thân sau khi cá nhân đó đã ở tù 25 năm. Nếu BPH quyết định không thả tù nhân đó, hội đồng sẽ tiến hành thêm một cuộc điều trần khác sau này. Các cá nhân bị kết án xác định không cần tiến hành điều trần cân nhắc quản chế để được thả tù sau khi hết hạn chịu án. Tuy nhiên, một số những cá nhân này hiện vẫn đủ điều kiện được tiến hành điều trần cân nhắc quản chế trước khi họ hết hạn chịu án. Ví dụ, một số cá nhân chưa phạm tội bạo lực hiện tại vẫn đủ điều kiện được tiến hành điều trần cân nhắc quản chế sau khi họ đã hoàn thành một nửa thời gian chịu án. Đây là một trong một số dự luật của tòa án liên bang nhằm làm giảm số lượng tù nhân tiểu bang.

Giảm Án Tù. Hiện tại, luật tiểu bang cho phép CDCR giảm án với một số điều kiện nhất định cho tù nhân để họ có thể được giảm thời gian chịu án tù. Giảm án tù dành cho những cá nhân có hành

PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP

TIẾP TỤC

vi ứng xử tốt hoặc rèn luyện tốt trong các chương trình làm việc, đào tạo hoặc giáo dục. Hơn hai phần ba tù nhân đủ điều kiện được nhận giảm án. Luật pháp tiểu bang giới hạn việc giảm thời gian ở tù đối với tù nhân thông qua hình thức giảm án. Ví dụ, hơn một nửa tù nhân đủ điều kiện hưởng giảm án tù chỉ có thể giảm thời gian phạt tù của họ 15 phần trăm do họ đã từng phạm tội bạo lực.

Công Lý Vị Thành Niên

Người bị cáo buộc phạm tội khi dưới 18 tuổi thường được tiến hành xét xử bởi tòa vị thành niên. Tuy nhiên, trong một số trường hợp nhất định, họ vẫn có thể phải chịu xét xử trong tòa thành niên. Dưới đây chúng ta sẽ thảo luật về quy trình xác định xem người phạm tội được xét xử trong tòa vị thành niên hay tòa thành niên.

Xét Xử Trẻ Phạm Tội Trong Tòa Vị Thành Niên. Thủ tục tố tụng tòa vị thành niên khác biệt so với tố tụng tòa thành niên. Ví dụ, thẩm phán tòa vị thành niên không kết án trẻ phạm tội ở tù trong một thời hạn xác định. Thay vào đó, thẩm phán thường xác định hình thức xử lý bằng sắp xếp việc làm hoặc phục hồi phù hợp (ví dụ cai thuốc) đối với trẻ phạm tội dựa trên các yếu tố như tội phạm và lịch sử phạm tội của trẻ. Khoảng 44,000 trẻ phạm tội được đưa ra xét xử trong tòa vị thành niên trong năm 2015.

Quận thường chịu trách nhiệm về trẻ phạm tội xét xử trong tòa vị thành niên. Một số trẻ phạm tội này được đưa vào cơ sở cải huấn trẻ vị thành niên của quận. Tuy nhiên, nếu thẩm phán thấy rằng trẻ phạm một số tội nghiêm trọng nhất định được nêu trong đạo luật (ví dụ giết người, cướp của, và tội tình dục nhất định), thẩm phán có thể đưa trẻ vị thành niên vào cơ sở cải huấn trẻ vị thành niên của tiểu bang. Luật pháp tiểu bang yêu cầu các quận phải trả một phần chi phí quản chế những trẻ vị thành niên này trong các cơ sở cải huấn tiểu bang. Trẻ vị thành niên được thả ra khỏi cơ sở cải huấn trẻ vị thành niên tiểu bang vẫn phải được cán bộ quản chế quận giám sát chung trong cộng đồng.

Xét Xử Trẻ Phạm Tội Trong Tòa Thành Niên. Trong một số trường hợp nhất định, trẻ bị cáo buộc phạm tội khi từ 14 tuổi trở lên có thể bị xét xử trong tòa thành niên và nhận bản án đối với người thành niên. (Trẻ bị cáo buộc phạm tội trước 14 tuổi phải được xét xử trong tòa vị thành niên.) Những trường hợp này có thể được gửi đến tòa thành niên bằng một trong ba cách sau:

- ***Tự Động Tùy Theo Độ Nghiêm Trọng Của Tội Phạm.*** Nếu trẻ bị cáo buộc phạm tội giết người hoặc tội tình dục cụ thể với hoàn cảnh đặc biệt khiến tội nghiêm trọng hơn (ví dụ như bị cáo buộc tra tấn nạn nhân), trẻ phải bị xét xử trong tòa thành niên.
- ***Theo Quyết Định Của Công Tố Viên Dựa Trên Lịch Sử Phạm Tội và Hình sự.*** Nếu trẻ có lý lịch hình sự nghiêm trọng và/hoặc bị cáo buộc phạm vào một số tội nhất định được nêu trong đạo luật (ví dụ như giết người), công tố viên có thể gửi hồ sơ xét xử đến thẳng tòa thành niên. Trẻ phạm tội khi 16 hoặc 17 tuổi có khả năng bị công tố viên gửi tới tòa thành niên nhiều hơn so với trẻ phạm tội khi 14 hoặc 15 tuổi.
- ***Theo Quyết Định Của Thẩm Phán Sau Điều Trần.*** Công tố viên có thể yêu cầu điều trần trong đó thẩm phán tòa vị thành niên sẽ xác định xem trẻ bị cáo buộc phạm tội có nên được chuyển tới cho tòa thành niên hay không. Đối với trẻ phạm tội khi 14 hoặc 15 tuổi, tội phạm phải là một trong những tội nghiêm trọng nhất định được nêu trong đạo luật (ví dụ như giết người, cướp của, hoặc tội tình dục nhất định). Đối với trẻ phạm tội khi 16 hoặc 17 tuổi, công tố viên có thể xin điều trần cho bất kỳ tội nào, nhưng thường chỉ điều trần đối với những tội nghiêm trọng hơn hoặc đối với những trẻ có lý lịch hình sự nghiêm trọng.

Tương đối ít trẻ vị thành niên bị gửi tới tòa thành niên hàng năm. Ví dụ, có chưa đến 600 trẻ vị thành niên bị gửi đến tòa thành niên trong năm 2015. Chưa đến 100 trẻ vị thành niên bị gửi tới tòa thành niên theo quyết định của thẩm phán sau điều trần. Số còn lại được tự động gửi đến tòa thành niên do sự nghiêm trọng của tội mà trẻ phạm phải hoặc theo quyết định của công tố viên dựa trên lịch sử phạm tội và/hoặc hình sự của trẻ.

Trẻ bị kết án ở tòa thành niên khi họ dưới 18 tuổi thường được quản chế trong cơ sở cải huấn trẻ vị thành niên tiểu bang trong thời gian đầu của bản án. Khi đủ 18 tuổi, họ thường được chuyển đến nhà tù tiểu bang. Tuy nhiên, nếu bản án của họ đủ ngắn để họ có thể kết thúc thời gian chịu án trước khi 21 tuổi, họ sẽ được thực hiện bản án của mình cho đến khi hết hạn chịu án ở cơ sở cải huấn trẻ vị thành niên tiểu bang. Tiểu bang chi trả toàn bộ chi phí quản chế trẻ trong cơ sở cải huấn trẻ vị thành niên tiểu bang đối với những trẻ bị kết án ở tòa thành niên. Sau khi hoàn thành thời gian chịu án, những trẻ này thường vẫn được cán bộ quản chế tiểu

Để xem toàn bộ nội dung của Dự Luật 57, xin xem trang 142.

bang giám sát chung trong cộng đồng.

ĐỀ XUẤT

Dự luật này đưa ra những thay đổi cho Hiến Pháp Tiểu Bang, trong đó đề xuất tăng số lượng tù nhân đủ điều kiện hưởng điều trần cân nhắc quản chế và ủy quyền cho CDCR xem xét giản án cho tù nhân. Dự luật này cũng đưa ra những thay đổi cho luật pháp tiểu bang trong đó yêu cầu trẻ vị thành niên phải được điều trần ở tòa vị thành niên trước khi có thể chuyển giao cho tòa thành niên. Chúng tôi trình bày những điều khoản này chi tiết hơn bên dưới.

Cân Nhắc Quản Chế Đối Với Người Phạm Tội Phi Bạo Lực. Dự luật đưa ra thay đổi đối với Hiến Pháp Tiểu Bang trong đó những người bị kết án "tội phi bạo lực" được đủ điều kiện hưởng cân nhắc quản chế sau khi họ đã hoàn thành xong thời hạn chịu án tù đối với tội chính. Sau đó, BPH sẽ quyêt định xem có nên phóng thích những cá nhân này trước khi họ phải chịu thêm thời hạn phạt tù khác liên quan đến gia hạn chịu án hoặc tội khác.

Dự luật yêu cầu CDCR thông qua các quy định để thực thi những thay đổi này. Mặc dù dự luật và luật pháp hiện hành không nêu cụ thể trọng tội nào được coi là tội phi bạo lực, phân tích này giả định rằng trọng tội phi bạo lực bao gồm các trọng tội không được xác định trong đạo luật là tội bạo lực. Cho đến tháng Chín, 2015, có khoảng 30,000 cá nhân trong nhà tù tiểu bang có thể bị ảnh hưởng bởi điều khoản về cân nhắc quản chế trong dự luật này. Ngoài ra, khoảng 7,500 cá nhân bị đưa vào nhà tù tiểu bang mỗi năm sẽ có thể đủ điều kiện được cân nhắc quản chế theo dự luật này. Các cá nhân có thể bị ảnh hưởng bởi những thay đổi nói trên hiện đang phải chịu phạt tù khoảng hai năm trước khi được cân nhắc quản chế và/hoặc phóng thích. Theo dự luật, chúng tôi ước tính những cá nhân này phải chịu phạt tù khoảng một năm cho đến một năm rưỡi trước khi được cân nhắc quản chế và/hoặc phóng thích.

Ủy Quyền Giảm Án. Dự luật này cũng đưa ra những thay đổi đối với Hiến Pháp Tiểu Bang trong đó ủy quyền cho CDCR thực hiện giảm án cho tù nhân có hành vi ứng xử tốt hoặc đã đạt được các thành tích về giáo dục hoặc phục hồi nhân phẩm được chứng minh. Sở cũng tăng thời gian giảm án cho những tù nhân hiện đủ điều kiện hưởng giảm án và tăng số lượng giảm án cho những tù nhân hiện chưa đủ điều kiện hưởng giảm án. Do đó, CDCR có thể tăng số lượng giảm án cho những tù nhân xứng đáng được hưởng giảm án, giúp họ giảm thời gian chịu phạt tù.

Điều Trần Chuyển Giao Trẻ Vị Thành Niên. Dự luật đưa ra các thay đổi đối với luật pháp tiểu bang trong đó yêu cầu trước khi trẻ vị thành niên có thể được chuyển giao cho tòa thành niên, trẻ phải được điều trần ở tòa vị thành niên để xác định xem có nên chuyển giao hay không. Do đó, cách duy nhất để trẻ có thể bị xét xử trong tòa thành niên đó là nếu thẩm phán tòa vị thành niên trong phiên điều trần quyết định chuyển giao trẻ sang tòa thành niên. Trẻ bị cáo buộc phạm một số tội nghiêm trọng sẽ không còn bị tự động chuyển sang xét xử trong tòa thành niên và không có trẻ nào còn bị xét xử trong tòa thành niên chỉ dựa vào quyết định của công tố viên. Ngoài ra, dự luật cũng nêu rõ rằng các công tố viên chỉ có thể chuyển giao xét xử trẻ vị thành niên bị cáo buộc (1) phạm một số tội nghiêm trọng nhất định được nêu trong luật tiểu bang (ví dụ: giết người, cướp giật và tội tình dục nhất định) khi trẻ 14 hoặc 15 tuổi hoặc (2) phạm trọng tội khi trẻ 16 hoặc 17 tuổi. Do những điều khoản này, sẽ có ít trẻ vị thành niên bị đưa ra xét xử trong tòa thành niên hơn.

TÁC ĐỘNG TÀI KHÓA

Dự luật này sẽ có nhiều tác động tài khóa đối với chính quyền tiểu bang và địa phương. Tuy nhiên, ảnh hưởng sâu rộng của những tác động này sẽ tùy thuộc vào việc những điều khoản này trong dự luật được diễn giải và thực thi như thế nào. Do vậy, các ước tính của chúng tôi dưới đây là không chắc chắn.

Cân Nhắc Quản Chế Đối Với Người Phạm Tội Phi Bạo Lực

Tiết Kiệm Ròng Cho Tiểu Bang. Khi người phạm tội phi bạo lực chịu thời hạn phạt tù ngắn hơn theo điều khoản cân nhắc quản chế của dự luật, việc này sẽ giúp làm giảm chi phí của tiểu bang do số lượng tù nhân giảm bớt. Mức độ tiết kiệm sẽ tùy thuộc chủ yếu vào số lượng tù nhân mà BPH quyết định phóng thích. Dựa trên kinh nghiệm của BPH trong cân nhắc quản chế gần đây đối với những người phạm tội phi bạo lực nhất định, chúng tôi ước tính rằng tác động tài khóa liên tục của điều khoản này sẽ giúp tiểu bang tiết kiệm hàng chục triệu đô-la mỗi năm. Khoản tiết kiệm này sẽ bù trừ vào chi phí BPH thực hiện các phiên điều trần cân nhắc quản chế nhiều hơn.

Dự luật cũng tạo ra tác động tài khóa tạm thời trong tương lai gần do (1) có thêm các khoản tiết kiệm từ phóng thích tù nhân đủ điều kiện hưởng cân nhắc quản chế và (2) tăng chi phí quản chế

PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP

TIẾP TỤC

để giám sát những cá nhân được phóng thích sớm so với bản án.

Tăng Chi Phí Quận. Do dự luật này có thể dẫn đến kết quả đó là phóng thích sớm một số cá nhân chịu sự giám sát của cán bộ quản chế quận sau khi họ được phóng thích, dự luật có khả năng làm tăng số lượng cá nhân chịu quản chế trong tương lai gần. Nếu không có dự luật, chi phí quản chế này của quận sẽ vẫn tăng từ từ trong tương lai.

Giảm Án Tù Cho Tù Nhân

Tiết Kiệm Ròng Cho Tiểu Bang. Với việc CDCR tăng giảm án cho các cá nhân, dự luật sẽ giúp giảm chi phí cho tiểu bang do số lượng tù nhân giảm xuống. Mức độ tiết kiệm là chưa chắc chắn do còn tùy thuộc vào thời hạn chịu phạt tù trung bình được giảm theo CDCR. Nếu sở tăng giảm án đủ để giảm thời gian phạt tù trung bình của tù nhân xuống còn vài tuần, dự luật có thể giúp tiết kiệm hàng chục triệu đô-la cho tiểu bang hàng năm. Tuy nhiên, chi phí được tiết kiệm có thể cao hơn hoặc thấp hơn nếu sở đưa ra quyết định khác. Do dự luật này có thể dẫn đến kết quả đó là phóng thích sớm một số cá nhân chịu sự giám sát của cán bộ quản chế sau khi được phóng thích, dự luật có khả năng làm tăng tạm thời số lượng cá nhân chịu quản chế. Tiểu bang, tuy nhiên, sẽ vẫn phát sinh những chi phi này trong tương lai ngay cả khi không có dự luật.

Tăng Chi Phí Quận. Do dự luật này có thể dẫn đến kết quả đó là phóng thích sớm một số cá nhân chịu sự giám sát của cán bộ quản chế quận sau khi họ được phóng thích, dự luật có thể làm tăng số lượng cá nhân chịu quản chế trong tương lai gần. Nếu không có dự luật, chi phí quản chế này của quận sẽ vẫn tăng từ từ trong tương lai.

Truy Tố Trẻ Vị Thành Niên Ở Tòa Thành Niên.

Tiết Kiệm Ròng Cho Tiểu Bang. Nếu yêu cầu điều trần chuyển giao của dự luật dẫn đến kết quả đó là có ít trẻ vị thành niên hơn bị xét xử và kết án ở tòa thành niên, dự luật sẽ có một số tác động tài khóa đối với tiểu bang. Đầu tiên, nó sẽ làm giảm chi phí quản chế và phạt tù của tiểu bang do trẻ không phải ở tù hay không bị cán bộ quản chế tiểu bang giám sát sau khi được phóng thích. Ngoài ra, do thủ tục tố tụng tòa vị thành niên thường ngắn hơn so với thủ tục tố tụng tòa thành niên, dự luật sẽ giúp giảm chi phí tòa tiểu bang. Những khoản tiết kiệm này sẽ bù trừ một phần cho chi phí công lý vị thành niên tiểu bang tăng lên do những trẻ chịu tác động của dự luật này sẽ có nhiều thời gian bị quản chế trong cơ sở cải huấn trẻ vị thành niên tiểu bang hơn. (Như đã lưu ý ở trên, một phần chi phí quản chế trẻ vị thành niên trong cơ sở cải huấn trẻ vị thành niên tiểu bang sẽ được quận chi trả.) Tóm lược lại, chúng tôi ước tính khoản tiết kiệm ròng đối với tiểu bang do những tác động trên có thể là vài triệu đô-la mỗi năm.

Chi Phí Quận. Nếu có ít trẻ vị thành niên bị xét xử và kết án như người thành niên hơn, dự luật sẽ có một số tác động đối với quận. Đầu tiên, như đã thảo luận ở trên, quận sẽ chịu trách nhiệm chi trả một phần chi phi quản chế các trẻ phạm tội này trong cơ sở cải huấn trẻ vị thành niên tiểu bang. Ngoài ra, sở quản chế quận cũng sẽ chịu trách nhiệm giám sát những trẻ này sau khi trẻ được phóng thích. Do thủ tục tố tụng tòa vị thành niên thường ngắn hơn so với thủ tục tố tụng tòa thành niên, các chi phí trên của quận có thể được bù đắp một phần nhờ một số khoản tiết kiệm. Ví dụ, các cơ quan quận liên quan đến thủ tục tố tụng đối với những trẻ phạm tội này–ví dụ như biện lý khu, biện lý công cộng, và quản chế quận–sẽ được giảm bớt khối lượng công việc. **Tóm lược lại, chi phí ròng của quận do những tác động kể trên sẽ có thể là vài triệu đô-la mỗi năm.**

Tác Động Tài Khóa Khác

Dự luật cũng tác động đến tỷ lệ phạm tội theo nhiều cách. Một mặt, nếu dự luật dẫn đến kết quả đó là người phạm tội chịu thời hạn tù ngắn hơn và thời gian ở ngoài cộng đồng dài hơn, sẽ có khả năng những người phạm tội này thực hiện những hành vi phạm tội khác sớm hơn. Mặt khác, dự luật cũng dẫn đến việc nhiều người phạm tội tham gia vào chương trình giáo dục và phục hồi nhân phẩm hơn, từ đó làm giảm khả năng họ vi phạm các tội khác trong tương lai. Tác động thuần của những yếu tố trên là chưa rõ.

Vui lòng vào *http://www.sos.ca.gov/measure-contributions* để biết danh sách các ủy ban được thành lập chủ yếu để ủng hộ hoặc phản đối dự luật này. Vui lòng vào *http://www.fppc.ca.gov/transparency/top-contributors/nov-16-gen-v2.html* để truy cập danh sách 10 nhà đóng góp hàng đầu của ủy ban.

Để xem toàn bộ nội dung của Dự Luật 57, xin xem trang 142.